

holdet af det Cirkulære, som Indenrigsministeren har udstedt, hvor disse Sedler er opførte, og hvor der altsaa staar f. Eks.: J. Larsen, Proprietær, Konservative Folkeparti, o. s. v., og man vil ogsaa se der, at der er meget lidt Plads til Krydset. Det maa være nok med Navnet og Partibetegnelsen nedenunder. Dernæst mener jeg, at hvis vi skal blive ved det engelske System, som vi valgte, den Gang vi indførte den hemmelige Afstemning her i Landet, saa bør vi have en tyk Tværstreg efter Navnet, og saa bør vi uvægerligt følge den Bestemmelse, at til venstre paa Seddelen staar Navn og Partibetegnelse, og saa kommer den tykke Tværstreg, og til højre i Rubrikkerne har Krydset sin Plads, ellers indfører vi i Virkeligheden Systemer, som tillader at øve overordentlig megen Kontrol. Vi har ogsaa i Udvalget talt om at gaa til det belgiske System med Kvadrater, hvor den hvide Kvadrat kunde krydses over med en Streg eller Vælgeren paa anden Maade skal betegne sin Afstemning i denne. Men jeg tror, der indenfor Udvalget er mest Stemning for at blive ved den Udvej, jeg nys har nævnt. Vi er altsaa ved Gennemgangen af disse Stemmesedler kommet til det Resultat, at det eneste rigtige og forsvarlige er at bedømme dem saaledes, som vi her bedømmer dem, og som jeg har gjort Rede for, og i Overensstemmelse dermed indstiller vi, som ærede Medlemmer vil se af Betænkningen, Hr. Jensen-Sønderups Valg til Godkendelse.

Ved Siden af dette Spørgsmaal er der jo et andet Spørgsmaal, nemlig vedrørende Tillægsmandaterne. En Følge af, at vi indstiller Jensen-Sønderups Valg til Godkendelse, er umiddelbart den, at vi ogsaa indstiller de Herrer Kiddes og Poul Rasmussens Tillægsmandater til Godkendelse. Vi har imidlertid den rent principelle Opfattelse, at hvordan det end gaar med Hensyn til Bogensevalget, enten det bliver godkendt eller forkastet i dette høje Ting, bør Tillægsmandaterne godkendes. Det er et meget vanskeligt og indviklet Spørgsmaal, efter at det har vist sig, at den nye Valglov fra Rigsdagens Side ikke indeholder Bestemmelser om dette Spørgsmaal. Den ærede Ordfører (Alfred Christensen) mente, at det var stridende mod al sund Fornuft at gaa den Vej, vi foreslaar. Det er en ualmindelig kraftig og stærk Udtalelse. Jeg forstaar oprigtig talt ikke, hvordan det gaar til, at man fra Regeringens Side, naar man gennem Aar har beskæftiget sig med den nye Valglov, ikke fik en klar Affattelse af en Paragraf med Hensyn til dette

Spørgsmaal. Jeg har den Opfattelse, at alle Grunde taler for at gaa den Vej, vi her foreslaar, og jeg skal ganske kort nævne dem. Først mener jeg, at denne Betragtning har Medhold i selve Loven. Naar man ser paa Valglovens § 47 og dens § 39, der handler om Omvalg, er det ganske klart, at det, der skal tages Hensyn til, er Hovedvalget plus de Omvalg, der fremkommer derved, at en af Kandidaterne er valgt i flere Kredse og saa vælger det Sted, hvor han vil være; saa bliver der Omvalg i de andre Kredse. Alt dette skal, som ærede Medlemmer ved, ske Ugedagen efter Hovedvalget; saa har man det Materiale, man skal arbejde med, og det er efter min Mening ganske klart, at Lovgivningsmagten i Virkeligheden har ønsket, at man indenfor en begrænset Tid skulde have dette Materiale til Raadighed, saa at dette Spørgsmaal kunde blive behandlet færdigt. Det kan man se af Valglovens § 115 og den Forhandling, der har været paa Rigsdagen om denne Paragraf. § 115 handler om Færøerne, og der hedder det, at hvis Valget paa Færøerne falder samtidig med de andre, skal det regnes med ved Fordelingen af Tillægsmandater, og hvis ikke, skal det holdes udenfor Fordelingen. Hvis man nu ser paa, hvorledes denne Sag er gaaet her paa Rigsdagen, ser man, at fra Regeringens Side blev det foreslaaet, at Færøerne skulde regnes med ved Fordelingen; men her i Rigsdagen gjorde man den Betragtning gældende, at saa skulde man vente, inden man fik det Valg afgjort, og derfor sagde man som saa: Nej, vi vil have en fast bestemt Regel, ellers kan det vare alt for længe, inden vi faar en Afgørelse af Spørgsmaalet; og derfor har vi faaet den Regel, at Færøerne skal kun regnes med, naar Valget der falder samtidig med de øvrige Valg, ellers ikke. Jeg mener altsaa, at Loven viser, at det er rigtigt og naturligt at fastholde den Betragtning, jeg gør mig til Talsmand for. Naar ærede Medlemmer vil gennemlæse i Rigsdagstidenden de Udtalelser, som er faldet, da denne Ændring blev indført, f. Eks. fra Landstingets Ordfører, og ogsaa forskellige Udtalelser fra Ministeren, tror jeg, de vil se, at disse Udtalelser i høj Grad peger i samme Retning. Saa har man sagt, at dette System kan føre til, at Folk faar dobbelt Stemmeret. Ja, det kan det føre til, men det kan det andet System ogsaa føre til. Hvis man f. Eks. vælger det System, som jeg gør mig til Talsmand for, altsaa at Tillægsmandaterne